

tu kępińskiego, — Ignacemu Taciakowi w Wolsztynie województwa poznańskiego, — Antoniemu Tomaszewskiemu w Poznaniu, — Romanowi Tomczakowi w Ostrowie województwa poznańskiego, — Kazimierzowi Trębaczewiczowi w Słupcy województwa poznańskiego, — Józefowi Wackermanowi w Zimnej Wodzie powiatu lwowskiego, — Janowi Wolniakowi w Koźminie powiatu krotoszyńskiego, — Walerii Wolskiej w Mogilnie województwa poznańskiego, — Teofilowi Wywijasowi w Rzetni powiatu kępińskiego, — Franciszkowi Zygorowiczowi w Ostrowie województwa poznańskiego;

za zasługi na polu pracy społecznej i samorządowej:

Janowi Anderszowi w Obrze Nowej powiatu krotoszyńskiego, — Ignacemu Andrzejewskiemu w Koźminie powiatu krotoszyńskiego, — Wojciechowi Bąkowi w Koźminie powiatu mogileńskiego, — Stanisławowi Cichemu we Wronkach województwa poznańskiego, — Józefowi Ciesielskiemu w Kobylinie powiatu krotoszyńskiego, — Władysławowi Dąbrowskiemu w Kaźmierzu powiatu szamotulskiego, — Alfonsowi Domagale w Szamotułach województwa poznańskiego, — Kazimierzowi Drozdowskiemu w Sierakowie powiatu międzychodzkiego, — Marcinowi Dwornikowi w Międzychodzie województwa poznańskiego, — Józefowi Gmurowskiemu w Ostrowie województwa poznańskiego, — Edwardowi Grzywaczewskiemu w Mogielnicy powiatu grójeckiego, — Bronisławowi Kinalowi w Łęczeczkach powiatu międzychodzkiego, — Łuczo Paszkiewiczowi w Leszczawie powiatu leskiego, — Stanisławowi Różańskiemu w Przylęku powiatu kolbuszowskiego, — Władysławowi Sierackiemu w Radomicku powiatu leszczyńskiego, — Stanisławowi Sobańskiemu w Borzęcicach powiatu krotoszyńskiego, — Franciszkowi Szulczyńskiemu w Łęczeczkach powiatu międzychodzkiego, — Tomaszowi Tyrakowskiemu w Walerianowie powiatu krotoszyńskiego;

za zasługi w służbie państwowej:

Julii Adamczakównie w Gostyniu województwa poznańskiego, — Franciszkowi Arbeiterowi w Poznaniu, — Irenie Bardanowej w Wolsztynie województwa poznańskiego, — Czesławowi Bartkowiakowi w Obornikach województwa poznańskiego, — Janowi Berkowskiemu w Ostrowie województwa poznańskiego, — Kazimierzowi Biednemu w Poznaniu, — Romanie Bielańskiej we Lwowie, — Władysławowi Bogackiemu w Poznaniu, — Janowi Ciesielskiemu w Szamotułach województwa poznańskiego, — Helenie Dackównie w Sokalu województwa lwowskiego, — Marii Daneckiej we Wrześni województwa poznańskiego, — Andrzejowi Drabowskiemu we Lwowie, — Franciszkowi Fabisowi w Szamotułach województwa poznańskiego, — Ignacemu Frąckowiakowi w Ostrowie województwa poznańskiego, — Ludwikowi Gajce w Wolsztynie województwa poznańskiego, — Marii Grabowskiej w Chodzieży województwa poznańskiego, — Józefowi Grzeli w Gostyniu województwa poznańskiego, — Kazimierzowi Hajdukowi w Gródku Jagiellońskim województwa lwowskiego, — Antoniemu Hamrołowi w Wolsztynie województwa poznańskiego, — Jadwidze Jezierskiej w Ostrowie województwa poznańskiego, — Władysławowi Knoppowi w Poznaniu, — Włodzimierzowi Kociumbasowi w Bóbrce województwa lwowskiego, — Stanisławowi Kubikowi w Tarnobrzegu województwa lwowskiego, — Bożenie Lanżance w Poznaniu, — Marianowi Lederowi w Koninie województwa poznańskiego, — Marianowi Lubasowi we Lwowie, — Stanisławowi Łukasiewiczowi w Gnieźnie, — Marii Melerównie w Kępnie województwa poznańskiego, — Marii Mezińskiej w Kościanie województwa poznańskiego, — Adamowi Nowackiemu w Wolsztynie województwa poznańskiego, — Ludwice Nowakównie w Gnieźnie, — Janowi Olejnikowi w Poznaniu, — Adamowi Perzowi w Szamotułach województwa poznańskiego, — Wincentemu Piotrowskiemu w Rawiczu województwa poznańskiego, — Bronisławie Rydzynkiewicz w Dobromilu województwa lwowskiego, — Stanisławie Rosikównie w Poznaniu, — Antoniemu Sękowskiemu w Ostrowie województwa poznańskiego, — Leokadii Szulcównie w Poznaniu, — Stanisławowi Szyji w Tarnopolu, — Zygmuntowi Szymańskiemu w Nisku województwa lwowskiego, — Piotrowi Tobole w Lesznie województwa poznańskiego, — Janowi Trawińskiemu w Środzie województwa poznańskiego, — Stanisławowi Włodarkiewiczowi w Śremie województwa poznańskiego, — Józefowi Wolko w Kępnie województwa poznańskiego, — Stanisławowi Ziolo w Poznaniu, — Aurelii Ziółkowskiej w Mogilnie województwa poznańskiego, — Jadwidze Zwołińskiej w Koninie województwa poznańskiego, — Ignacemu Żuraszkowi w Poznaniu;

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz drugi *

za zasługi na polu pracy społecznej:

Augustynowi Franczykowi w Łącku powiatu nowosądeckiego, — Józefowi Lubienieckiemu w

Rudzie Różanieckiej powiatu lubaczowskiego, — Adamowi Miśkowiecowi w Dobrej powiatu limanowskiego, — Stanisławowi Obrzutowi w Mościcach województwa krakowskiego, — Janowi Zajacowi w Czyżowicach powiatu rybnickiego.

Warszawa, 8 lipca 1939 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

—oOo—

372.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 czerwca 1939 r.

o umorzeniu 17-ej raty 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 16 lutego 1933 r. o emisji obligacji 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej i o wymianie na te obligacje nieumorzonych obligacji b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno - Łódzkiej trzeciej emisji z roku 1901 (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 218) w dniu 23 czerwca 1939 r. zostały umorzone w drodze skupu, tytułem spłaty kapitału 17-ej raty umorzenia wzmiankowanej pożyczki, przypadającej na dzień 1 lipca 1939 r., obligacje 4% pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. w ilości 161 sztuk na ogólną sumę wartości nominalnej marek Rzeszy Niemieckiej 158.000, a mianowicie:

25 sztuk obligacji po 2.000 RM. każda Nr Nr 8656 do 8680 włącznie;

80 sztuk obligacji po 1.000 RM. każda Nr Nr 5977 do 6056 włącznie;

56 sztuk obligacji po 500 RM. każda Nr Nr 2450 do 2505 włącznie.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) Drabarek,

Kierownik Zarządu Długów Państwa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z General. Insp. Sił Zbrojnych.

Pan Marszałek Polski E. Śmigły-Rydz przyjął wczoraj ambasadora Turcji p. Ferid-Teka, który złożył wizytę pożegnalną.

Pan Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz otrzymał następującą depeszę: „Wychodźtwo polskie w Urugwaju, zebrane na manifestacji uczuć patriotycznych dla Macierzy, zorganizowanej przez Naczelną Radę organizacji polskich w Urugwaju, przesyła Ci, Panie Marszałku, jako Naczelnemu Wodzowi naszej potężnej i ukochanej Armii, która jest najlepszą ręką naszej wielkości i nienaruszalności granic, nasze głębokie zapewnienie, że stoimy na straży spraw ściśle związanych z polskością i jesteśmy gotowi ponieść wszelkie ofiary i oddać się duszą i ciałem dla przeciwstawienia się zakusom na całość granic naszej umiłowanej Ojczyzny”.

Pan Marszałek Polski Edward Śmigły-Rydz otrzymuje w dalszym ciągu listy, w których szeregu gorąco miłujących kraj obywateli, kierowanych najgłębszym patriotyzmem, wyraża gotowość złożenia ofiary z życia na ołtarzu Ojczyzny, prosząc, by wciągnięto ich na listę „Żywych torped”.

Stanisław Cieślak, zamieszkały we wsi Mościów, w liście do Pana Marszałka E. Śmigłego-Rydz melduje, że całe swoje życie poświęcił do tej pory pracy dla Polski. Obecnie prosi gorąco Naczelnego Wodza o zaliczenie do batalionu „Żywych torped”.

Henryk Łaszczynski, zamieszkały w Warszawie, w liście do Naczelnego Wodza prosi posłuszenie, by mógł złożyć swe życie w obronie granic ukochanej Ojczyzny i wstąpić jako ochotnik do formującego się batalionu „Żywych torped”.

Pani Maria Władysława Mariańczak, właścicielka i kierowniczka przedszkola w Warszawie, która w roku 1917 pełniła służbę w drużynach strzeleckich, zgłasza się obecnie jako ochotniczka na „żywą torpedę” i prosi Pana Marszałka o uczynienie jej tego wielkiego zaszczytu, by została na tę listę wciągnięta.

Ponadto nadeszły listy do Pana Marszałka E. Śmigłego-Rydz następujące osoby z prośbą o wciągnięcie ich na listę „Żywych torped”: kapral rez. Kwieciński Józef z Warszawy, kanonier Sikorski Stanisław z Wesołej pow. warszawskiego, Piotr Grandan z Szelechówki pod Lwowem, st. sierżant Wojtkowski Stanisław z Białej Podlaskiej, Januc Archip z powiatu postawskiego woj. wileńskiego, Władysław Kosiewicz z Wilna, Elfryda Riedłówna z Warszawy, Marek Piotr z Łucka, Władysław Borysewicz z Sokółki, Wojciech Wilkosz ze wsi Zychów powiatu Janów Lubelski.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął wczoraj ambasadora Turcji p. Ferid-Teka, który złożył wizytę pożegnalną.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Między Ministerstwem Skarbu a Bankiem Polskim zostało osiągnięte porozumienie co do podwyższenia obecnej granicy emisji monet srebrnych, a więc 2 zł, 5 zł i 10 zł, — o 50 miln. zł.

Podwyższenie emisji bilonu o tę kwotę nie jest wywołane względami skarbowymi, a jedynie brakiem bilonu srebrnego, który daje się odczuwać w niektórych miejscowościach.

Jak wiadomo, na emisji bilonu Skarb Państwa zyskuje, gdyż wartość kruszcu w monecie jest oczywiście zawsze niższa od nominalnej wartości monety obiegowej.

Z Banku Polskiego.

Pojawiły się w obiegu fałszywe banknoty 20 złotych z datą 20 czerwca 1931 r.

Typ IV, odmiana I.

Falsyfikat wykonany jest na papierze gładkim, miękkim, z drobną siatką, wykonaną drukiem, imitującą ryps papieru banknotów autentycznych.

Znak wodny podrobiony jest przez wytłoczenie rysunku portretu Kazimierza Wielkiego; znak ten oglądany pod światło występuje wyraźnie i dosyć udanie imituje znak wodny autentyczny.

Portret Emilii Plater na falsyfikacie różni się odmienną techniką wykonania oraz nieudolnym naśladowaniem cieniowania twarzy (oczodolów, wargi górnej, włosów) i kołnierza wskutek występowania linii ciągłych nie krzyżujących się z sobą, podczas gdy na banknocie autentycznym cieniowanie wytworzone jest przez kombinację krzyżujących się linii kropkowanych i ciągłych.

Tło na falsyfikacie wykonane liniami grubszymi jest jednolitej jasności i zdecydowanie żółte, co daje się zauważyć głównie pod tekstem, podczas gdy na banknocie autentycznym tło u góry jest jaśniejsze, na dole zaś ciemniejsze.

Rysunki ornamentacyjne wykonane są precyzyjnie i czysto. Dopiero bliższe analizowanie poszczególnych fragmentów falsyfikatów z analogicznymi fragmentami oryginału — pozwala ustalić różnice. Figury symboliczne na odwrocie falsyfikatów odtworzone są nieudolnie.

Numeracja na falsyfikacie wykonana jest farbą ciemnozieloną, na banknocie zaś autentycznym ciemnogrąnatową. Rozstawienie cyfr numeru ściśnione, wykrój cyfr odmienny; numeracja jest drukowana z klisz, wskutek czego ten sam numer powtarza się na wielu falsyfikatach.

Druk w tekście grubszy, litery o konturach zalanych łączą się u podstaw, tworząc w ten sposób jakby podkreślenia linią przerywaną pod napisami Warszawa 20 czerwca 1931 r. Prezes Banku, Naczelny Dyrektor, Skarbnik. Podpisy niewyraźne, przerywane.

Falsyfikat na pierwszy rzut oka dosyć trudny do rozpoznania, wykonany jest sposobem drukarskim przy pomocy środków dających możliwość reprodukcji go w dużych ilościach.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Główny Urząd Statystyczny zawiadamia, że Komisja do badania zmian kosztów utrzymania w Warszawie na posiedzeniu w dniu 10.VII. 1939 r. ustaliła, iż w miesiącu czerwcu w porównaniu z majem koszty utrzymania rodziny pracowniczej zmniejszyły się o 0,5%.

Główny Urząd Statystyczny podaje do wiadomości, że stan zasiewów głównych zbóż oraz ziemniaków, ustalony na podstawie 3800 sprawozdań korespondentów rolnych, przedstawiał się przeciętnie dla całej Polski w stopniach kwalifikacyjnych na dn. 15 czerwca b.r. następująco:

	1939 r.		1938 r.	
	15.VI	1.VI	15.V	15.VI
Pszenica ozima	3,7	3,6	3,4	3,8
Zyto ozime	3,7	3,6	3,4	3,7
Pszenica jara	3,2	3,3	3,1	3,3
Jęczmień jary	3,2	3,3	3,1	3,2
Owies	3,2	3,3	3,1	3,1
Ziemniaki	3,1	2,9	—	3,3

(stopień 5 oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, przeciętny, 2 — mierny, 1 — zły).

Pierwsza połowa czerwca odznaczała się pogodą słoneczną i ciepłą oraz przelotnymi opadami przeważnie pochodzenia burzowego. Słońca i ciepła dla roślin w tym okresie było na ogół dostatecznie, co stwierdzało około 70% korespondentów. Również ilość wilgoci w roli była przeważnie dostateczna. Jednakże w woj. po-